

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124208390
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7124208390.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom v D., E. X, zastúpená JUDr. Danicou Holováčovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Čajakova 5, proti žalovaným: 1/ Československá obchodná banka, a.s. so sídlom v Bratislave, Žižkova 11, IČO: 36 854 140, 2/ AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kopčianska 10, IČO: 46 141 341, zastúpená ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA – Marek Piršel s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kopčianska 10 a 3/ HAMNET, spol. s r.o., so sídlom v Českej republike, Praha, K Vidouli 284/21 Stodůlky, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou A. F. C., nar. XX.X.XXXX, bytom v D., E. X, o neplatnosť dobrovoľnej dražby, o odvolaniach žalovaného 3/ proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. 72C/15/2024 zo dňa 22. novembra 2024 a proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. 72C/15/2024 zo dňa 29. januára 2025

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie Mestského súdu Košice č.k. 72C/15/2024 - 218 zo dňa 22. novembra 2024 v napadnutom výroku II. o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobkyňi voči žalovanému v 3. rade.

Z r u š u j e uznesenie Mestského súdu Košice č.k. 72C/15/2024 - 237 zo dňa 29. januára 2025 v napadnutom výroku IV. o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému v 2. rade voči žalovanému v 3. rade a vec v tomto rozsahu vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) uznesením zo dňa 22. novembra 2024 zastavil konanie (I.) a priznal žalobkyňi proti žalovanému v 3. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II.). Uznesením zo dňa 29. januára 2025 súd doplnil výrokovú časť predchádzajúceho uznesenia tak, že žalovanému v 1. rade nepriznal nárok na náhradu trov konania (III.) a žalovanému v 2. rade priznal proti žalovanému v 3. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (IV.).

2. Rozhodol tak v konaní, v ktorom sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že dobrovoľná dražba, osvedčená notárskou zápisnicou zo dňa 23.2.2024, č. N 300/2024, NZ 5620/2024, NCRIs 5819/2024, spísanou F. G. G., notárom v H., ktorej predmetom boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese: D. A., obec: D. - I. J., katastrálne územie: I. J., zapísané v evidencii Okresného úradu Košice, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXXX ako: H. K. X nachádzajúci sa vo vchode X L. X. M. bytového domu na ulici E. X N. D., postavenom na parcele č. XXXX, v podiele 1/1 k celku, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele 1199/10000 k celku, a ktorého vlastníkom bola žalobkyňa, vykonaná žalovaným v 2. rade ako dražobníkom dňa 23.2.2024 s časom otvorenia o 11.45 hod., v konferenčnej miestnosti Aula A. Einsteina, Novitech Partner s.r.o., na návrh žalovaného v 1. rade, je neplatná. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania od všetkých žalovaných spoločne a nerozdielne.

3. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 11.10.2024 (ešte pred prvým pojednávaním) oznámila, že berie späť žalobu v celom rozsahu a žiada konanie zastaviť, pretože dražba bola zmarená žalovaným

v 3. rade tým, že neuhradil cenu vydraženého predmetu dražby v ustanovenej lehote. Pokiaľ ide o trovy konania žiadala, aby jej súd priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania, keďže zavinili zastavenie konania.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 144 ods. 1, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a konanie po späťvzati žaloby zastavil, pretože nebolo dôvodné v ňom ďalej pokračovať. Ustálil pritom, že z procesného hľadiska zastavenie konania privodil žalovaný v 3. rade, pretože svojím správaním (neuhradením ceny vydraženého predmetu dražby v ustanovenej lehote) prispel k tomu, že dražba bola zmarená a tým odpadol dôvod podanej žaloby. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 3. rade v plnom rozsahu. Na druhej strane súd žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov konania aj voči žalovaným v 1. a v 2. rade, pretože im nebolo možné pričítať zavinenie na zastavení konania. Žalobkyňa im totiž pred udelením príklepu nepreukázala skutočnosť, že súd nariadil neodkladné opatrenie v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 68Csp/42/2024. Túto skutočnosť žalobkyňa preukázala žalovanému v 2. rade dňa 23.2.2024 až o 14.29 hod., čo vyplýva z mailovej správy - Žiadosť o upustenie od výkonu dražby adresovanej žalovanému v 2. rade zo dňa 23.2.2024, pričom dražba sa konala v čase od 11.45 hod. do 11.51 hod.. K námietkam žalobkyne, že žalovaný v 2. rade mal vedomosť o súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 68Csp/42/2024, keďže nahliadal do spisu dňa 20.2.2024, súd uviedol, že samotný fakt, že bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a že prebieha súdne konanie nie je postačujúcim dôvodom na upustenie od dražby.

5. O trovách konania medzi žalovanými súd rozhodol (doplňacím) uznesením zo dňa 29. januára 2025 podľa § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, § 225 ods. 1, 2 a § 234 ods. 2 CSP. Súd nepriznal žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania, pretože mu žiadne trovy nevznikli. Výrok, ktorým súd priznal žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 3. rade súdom bližšie zdôvodnený nebol.

6. Proti obom uzneseniam podal v zákonnej lehote odvolania žalovaný v 3. rade, a to konkrétne voči výrokom II. a IV., ktorými bol žalobkyni a žalovanému v 2. rade voči nemu (žalovanému v 3. rade) priznaný nárok na plnú náhradu trov konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnil pritom odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP.

7.1. V odvolaní proti uzneseniu z 22.11.2024 žalovaný v 3. rade vyjadril presvedčenie, že celé konanie zavinil žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade, pretože predmet dražby (ktorý bol národnou kultúrnou pamiatkou) nebolo možné dražiť na dobrovoľnej dražbe podľa zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. To, že sa konanie muselo viesť zapríčinila podľa názoru odvolateľa aj žalobkyňa, pretože túto zákonnú prekážku mala možnosť oznámiť navrhovateľovi dražby (žalovanému v 1. rade) a dražobníkovi (žalovanému v 2. rade) ešte pred termínom konania dobrovoľnej dražby a požiadať navrhovateľa dražby o jej upustenie. Žalovaný v 2. rade mal možnosť upustiť od konania dobrovoľnej dražby na základe písomnej žiadosti navrhovateľa v zmysle § 19 ods. 1 písm. a/ zák. o dobrovoľných dražbách. Pokiaľ ho (odvolateľa) súd prvej inštancie za tohto stavu sankcionoval za nedoplatenie ceny vydraženej nehnuteľnosti v dohodnutej lehote, postupoval v rozpore s dobrými mravmi. Odvolateľ ďalej poukázal na to, že v zmysle § 33 ods. 2 zák. o dobrovoľných dražbách navrhovateľ dražby zodpovedá za správnosť vyhlásenia, že predmet dražby je možné dražiť (§ 7 ods. 2), pričom zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne porušením tejto povinnosti, sa nemôže zbaviť. Konajúcemu súdu vytýka, že mu nedoručoval podanie žalobkyne obsahujúce späťvzatie jej návrhu, v dôsledku čoho mu odňal možnosť podať vyjadrenie. Napokon citoval § 22 ods. 2 zák. o dobrovoľných dražbách, v zmysle ktorého opakovanú dražbu nie je možné vykonať, ak dražobník upustil od dražby, alebo ak bola dražba neplatná. V prípade zmarenia dražby je ale možné vykonať opakovanú dražbu podľa § 22 ods. 1, a preto právny záujem žalobkyne na podanej žalobe neodpadol a existoval aj potom, čo nedoplatil cenu vydraženej nehnuteľnosti, a to z toho dôvodu, že v prípade rozhodnutia súdu o neplatnosti dražby by nebolo možné uskutočniť opakovanú dražbu.

7.2. V odvolaní proti doplňaciemu uzneseniu žalovaný v 3. rade namietal, že mu súd prvej inštancie nedoručil návrh žalovaného v 2. rade na vydanie doplňacieho uznesenia, v dôsledku čoho mu znemožnil, aby sa k nemu vyjadril. Súdu prvej inštancie vytýka aj to, že z odôvodnenia uznesenia nie je možné zistiť dátum, kedy bolo uznesenie Mestského súdu Košice zo dňa 22.11.2024 doručené žalovanému v 2. rade, nie je uvedený dátum, kedy žalovanému v 2. rade uplynula 15 dňová lehota na podanie návrhu

na vydanie dopĺňacieho uznesenia z 22.11.2024 a nie je z neho možné zistiť ani to, či súd rozhodol o doplnení uznesenia na základe návrhu žalovaného v 2. rade alebo z úradnej moci. Namietal i to, že súd prvej inštancie právne vec posudzoval podľa § 256 ods. 1 CSP, ktorý necitoval a že vôbec neuviedol, z akého dôvodu ho zaviazal nahradiť trovy žalovanému v 2. rade. Napokon súdu vytykal aj nesprávnu formuláciu poučenia, z ktorej sa javí akoby bolo možné podať odvolanie iba písomnou formou (v listinnej podobe) v 3 písomných vyhotoveniach.

8. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasil s názorom odvolateľa, že by nebolo možné dražiť kultúrnu pamiatku a v tejto súvislosti poukázal na svoje vyjadrenie k žalobe zo dňa 25.6.2024, konkrétne na bod 6, v ktorom už k tejto právnej otázke zaujal svoje stanovisko. Vo vzťahu k napadnutému výroku dopĺňacieho uznesenia uviedol, že si nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 3. rade neuplatnil a aj v prípade, ak by mu bol tento nárok právoplatne priznaný, nebude si ho voči žalovanému v 3. rade uplatňovať.

9. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolania žalovaného v 3. rade ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k nasledujúcim záverom.

11. Výrok II. uznesenia z 22.11.2024, ktorým súd priznal žalobkyni proti žalovanému v 3. rade nárok na náhradu trov konania je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP potvrdil.

12. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody tohto výroku uznesenia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovaného v 3. rade uvádza nasledovné:

13. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Podľa odseku 2 tohto zákonného ustanovenia, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

14. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v § 256 ods. 1 CSP znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie sa žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobrať späť bez udania dôvodu, alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno vyčítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy konania žalovaného žalobca.

15. Súd prvej inštancie v predmetnej veci správne posudzoval kritérium procesného zavinenia z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, t.j. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že procesnú zodpovednosť za zastavenie konanie možno pričítať žalovanému v 3. rade, pretože po podaní žaloby nezaplatil v stanovenej lehote cenu vydraženého predmetu dražby, čím zmaril dražbu a tým zapríčinil aj odpadnutie predmetu sporu.

16. Odvolací súd nesúhlasí s názorom žalovaného v 3. rade, že zastavenie konania zapríčinili žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade tým, že predmetom dražby bola kultúrna pamiatka, ktorú nie je možné dražiť na dobrovoľnej dražbe. Odvolateľ na podporu svojich tvrdení poukazoval na § 3 ods. 8 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti, v zmysle ktorého dražiť nie je možné veci, na ktorých viazne zákonné predkupné právo podľa osobitných predpisov (zák. č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu). Z tohto zákonného ustanovenia však nevyplýva, že by zákon úplne vylučoval dražbu kultúrnych pamiatok, vylučuje len dražbu takých, na ktorých viazne zákonné predkupné právo. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na § 23 zák. č.

49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu, v zmysle ktorého ak vlastník zamýšľa predať kultúrnu pamiatku alebo jej časť, je povinný písomne ju ponúknuť na kúpu štátu zastúpenému ministerstvom. Ponuka sa vykoná ohlásením všetkých podmienok (ods. 1). Ak štát ponuku neprijme do 60 dní odo dňa jej doručenia, predkupné právo zaniká (ods. 4).

17. V danej veci žalovaný v 2. rade (dražobník) ponúkol predmet dražby (nehnutelnosť) Ministerstvu kultúry, ktoré mu doručilo stanovisko o neprijatí ponuky (č.l. 130 spisu), čím jeho predkupné právo zaniklo a nehnuteľnosť tak bolo možné dražiť na dobrovoľnej dražbe. Pokiaľ za tejto situácie žalovaný v 3. rade v stanovenej lehote nezaplatil cenu vydraženého predmetu dražby, možno zhrnúť, že to bol práve on, kto zapríčinil zmarenie dražby.

18. Odvolací súd síce súhlasí s odvolateľom v tom, že v prípade zmarenia dražby je možné vykonať opakovanú dražbu podľa § 22 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti, neznamená to však, že právny záujem žalobkyne na podanej žalobe neodpadol a existoval aj potom, čo nedoplatil cenu vydraženej nehnuteľnosti, a to z toho dôvodu, že v prípade rozhodnutia súdu o neplatnosti dražby by nebolo možné uskutočniť opakovanú dražbu. Žalovaný v 3. rade si pri formulovaní tohto svojho právneho názoru dostatočne neuvedomil, že súd by už v tomto konaní na podklade pôvodnej žaloby nemohol rozhodovať o (ne)platnosti dražby, pretože došlo k jej zmareniu a tým aj k odpadnutiu predmetu tohto konania.

19. Napokon dôvodnou nie je ani námietka žalovaného v 3. rade spočívajúca v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri doručovaní podania žalobkyne obsahujúceho späťvzatie jej návrhu. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého výroku uznesenia vysvetlil, z akých dôvodov nepristúpil k doručovaniu tohto podania žalovaným a vzhľadom k tomu, že k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, jeho postupu v zmysle § 146 ods. 1 druhej vety CSP niet čo vytknúť. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného v 3. rade mala priestor namietať proti záverom súdu prvej inštancie v odvolacom konaní, ktorý aj naplno využila. Odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by za tohto stavu stavali odvolateľa do nevýhodnejšej pozície oproti tomu, ak by mal možnosť argumentovať ešte pred súdom prvej inštancie a už vôbec nie také, ktoré by mali za následok porušenie jeho práva na spravodlivý proces.

20. Pretože odvolací súd nezistil ani existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by nemal priznať žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v 3. rade v zmysle § 257 CSP a na také nepoukazoval ani odvolateľ, odvolací súd potvrdil uznesenie z 22.11.2024 v napadnutom výroku II. o priznaní plnej náhrady trov konania žalobkyni voči žalovanému v 3. rade ako vecne správne podľa ust. § 387 ods.1 CSP.

21. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného v 3. rade proti výroku IV. dopĺňacieho uznesenia z 29.1.2025, ktorým súd priznal žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v 3. rade v plnom rozsahu, odvolací súd zistil, že žalovaný v 2. rade podal dňa 3.12.2024 návrh na doplnenie uznesenia z 22.11.2024 o ďalší výrok, ktorým by mu súd voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vyjadril pritom názor, že práve žalobkyňa zapríčinila zastavenie konania tým, že zobrala žalobu späť pre odpadnutie predmetu konania. Argumentoval tiež, že zavinenie na zastavení konania nemožno pričítať žalovanému v 3. rade, pretože jeho (ne)konaním mu neboli spôsobené trovy tohto súdneho konania.

22. Žalovaný v 3. rade namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

24. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

25. Preskúvavacia činnosť odvolacieho súdu v sebe zahŕňa skúmanie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie tak z hmotnoprávneho hľadiska, ako aj postup súdu z hľadiska procesnoprávnych predpisov. Uznesenie súdu musí v zmysle § 236 CSP obsahovať stručné a výstižné odôvodnenie. Zákomom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydávaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť. Odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom, prípadne o mimoriadnom opravnom prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

26. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľné rozhodnutie ide vtedy, ak dôvody neobsahuje vôbec alebo sú nezrozumiteľne podané. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku jeho nedostatočného odôvodnenia znemožňuje sporovej strane, resp. obmedzuje jej právo uplatniť opravný prostriedok voči skutočným dôvodom súdneho rozhodnutia a tým sa porušuje jej právo na spravodlivé súdne konanie.

27. Odvolací súd musí prisvedčiť žalovanému v 3. rade, že odôvodnenie napadnutej časti uznesenia z 29.1.2025 vyššie zmieňované požiadavky nespĺňa. Súd prvej inštancie v ňom vôbec neuviedol, na základe akých právnych úvah priznal žalovanému v 2. rade voči žalovanému v 3. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu obzvlášť za situácie, keď si žalovaný v 2. rade svoj nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 3. rade ani neuplatnil. Z týchto dôvodov odvolací súd musí konštatovať, že odôvodnenie napadnutého výroku uznesenia nie je obhájiteľné, v dôsledku čoho je uznesenie v tejto časti nepreskúmateľné a aj predčasné.

28. Pretože súd prvej inštancie napadnutý výrok IV. uznesenia z 29.1.2025 neodôvodnil a svoje myšlienkové pochody v tejto časti vôbec nevysvetlil, naplnil tým dôvod na jeho zrušenie podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Nakoľko tento nedostatok, vzhľadom na povahu a rozsah jeho procesných dôsledkov, nebolo možné efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu, pre ktorý odvolaciemu súdu z pohľadu ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP neostávalo iné ako rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

29. Úlohou súdu po vrátení veci bude opäť vo veci rozhodnúť, zaoberať sa pritom príslušnými odvolacími námietkami žalovaného v 3. rade a vyjadrením žalovaného v 2. rade, že aj v prípade, ak by mu súd voči žalovanému v 3. rade priznal nárok na náhradu trov konania, tak si ho nebude uplatňovať, a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby spĺňalo všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle § 236 CSP, a aby mohlo byť predmetom kontroly sporových strán, ako aj predmetom odvolacieho prieskumu, inak dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces a zároveň aj k porušeniu povinnosti súdu, ktorá pre neho vyplýva z ust. § 391 ods. 2 CSP (viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu).

30. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).